

[Undervisningsministeren]

– at træffe afgørelse om den del af folkeskolens undervisning, som amtskommunen skal sørge for.

Københavns og Frederiksberg kommuner får ligesom amtskommunerne forpligtelse til at sørge for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til børn, hvis udvikling kræver en særlig vidtgående hensyntagen eller støtte, men da disse kommuner i kommunalretlig henseende har status både som kommune og som amtskommune, er det ikke nødvendigt at fastsætte særlige regler om henvisningsprocedurer for disse kommuners vedkommende på tilsvarende måde som for alle andre kommuner og amtskommuner. I Københavns kommune skal afgørelsen om henvisning af børn til særlig vidtgående specialundervisning m. v. således træffes af skoledirektionen, og i Frederiksberg kommune skal afgørelsen træffes af kommunalbestyrelsen.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag om nogle bestemmelser, som bemyndiger undervisningsministeren til at fastsætte regler om lærerråd og samarbejdsorganer ved de undervisningsinstitutioner med specialundervisning for voksne, der i medfør af lov nr. 301 af 8. juni 1978 fra 1. januar 1980 overtages af amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner, samt regler om underretningspligt for visse persongrupper, som i deres virksomhed får kendskab til personer med behov for specialpædagogisk bistand. Forslaget om underretningspligt tager navnlig sigte på læger, sundhedsplejersker, medarbejdere i social- og sundhedsforvaltningerne samt personale i børnehaver og lignende institutioner.

Ud over de nævnte ændringsforslag, der står i forbindelse med særforsogets udlægning, stilles der forslag om en forenkling af proceduren vedrørende udarbejdelse af udbygningsplaner for skole- og undervisningsvæsenet samt forslag om enkelte andre ændringer af ajourførende eller redaktionel karakter.

Idet jeg med hensyn til enkeltheder i lovforslaget i øvrigt skal henvise til de til forslaget knyttede bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Thorndahl (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om hastighedsgrænser.

(Beslutningsforslag nr. B 3).

Jeg skal i øvrigt henvise til forslaget tekst samt de bemærkninger, der ledsager forslaget.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel til indenrigsministeren, justitsministeren og socialministeren:

Forespørgsel [om narkotikamisbruget] af Tastesen (S), Mette Madsen (V), Karen Thuroe Hansen (KF), Jørgen Junior (FP), Ebba Strange (SF), Aase Olesen (RV), Birgith Mogensen (CD), Anne Grete Holmsgård (VS), Inge Krogh (KrF) og Mølgaard (DR).

(Forespørgsel nr. 5. Anmeldt 14/11 79).

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om tilskud til forarbejdning og afsætning af hvilling til konsumformål.

(Lovforslag nr. L 16. Fremsat 9/11 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ervin Jensen (S):

Det lovforslag, som her er til behandling, er en fortsættelse af de hidtidige lovforslag, som har til hensigt at hjælpe fiskerierhvervet og de deraf følgende industrier.

Det er fortsat vores opfattelse, at man i høj grad inden for fiskerierhvervet bør have en god udnyttelse af fiskeressourcerne. Det medfører, at de fiskearter, der er egnede til menneskeføde, i så stor udstrækning som muligt bør anvendes til dette.

[Ervin Jensen]

En af de bedst egnede fisk, som i dag kun i begrænset omfang anvendes til konsum, er hvillingen, og det er derfor nødvendigt med et økonomisk incitament i en overgangsperiode for at få denne produktion i gang. Det bør også nævnes, at hvillingen ernæringsmæssigt har samme værdi som torsken, og det er derfor et godt tilskud til ernæringen.

Det tilskud, som lovforslaget handler om, vil blive givet til de virksomheder, der vil forarbejde hvilling til konsum. Derved opnår vi en bedre pris til fiskerne, hvilket betyder, at det bliver økonomisk fordelagtigt at frasortere hvillingen fra fiskeindustrilasterne, og at der bliver grundlag for en øget beskæftigelse og produktion i konsumfiskeindustrien til gavn for medarbejderne og virksomhederne. Det er en god udvikling for fiskerierhvervet, og jeg skal derfor anbefale lovforslaget til et positivt og hurtigt udvalgsarbejde.

Svend Heiselberg (V):

Det er med respekt og glæde, at jeg for første gang bestiger landets fornemste og vel-snedkererede talerstol, respekt for vores demokratiske styreform, glæde over ved min første ordførertale at få lov at beskæftige mig med et lovforslag gående ud på at støtte mulighederne for en delvis omlægning af fiskeriet til et større konsumfiskeri efter fiskearter som hvillingen.

Men jeg må da også sige, at lovforslaget, sådan som det er fremsat, efter venstres mening ikke er hensigtsmæssigt, idet venstre er af den opfattelse, at støtten til et større hvillingfiskeri bør gives direkte til fiskeren, således at han får mulighed for at få en pris, der øger interessen for at gå på fiskeri efter hvilling.

Jeg vil da gerne benytte lejligheden til at spørge fiskeriministeren, hvad ministeren yderligere agter at foretage sig for at bøde på den alvorlige situation, som dansk fiskeri er bragt i i forbindelse med de mange restriktioner, kvoteringer og sidst den ensidige lukning af den britiske sperlingkasse. Måske ministeren kan oplyse, hvad ministeren har foretaget sig for at opfylde det løfte, den tidligere fiskeriminister, nuværende finansminister Svend Jakobsen, gav fiskeriorganisationerne den 12. oktober, hvor den daværende fiskeriminister lovede at give fiskerne kom-

pensation for tab af fiskeri i forbindelse med lukning af sperlingkassen pr. 1. oktober i år.

Vi går i venstre ud fra, at fiskeriministeren er fuldt opmærksom på de ret så omfattende problemer, restriktionerne giver, ikke alene for fiskerne, men også for fiskeribyerne, idet de fleste fiskeribyer ikke har anden industri end noget, der har tilknytning til fiskeriet.

Venstre vil med stor opmærksomhed følge, om fiskeriministeren opfylder det løfte, der tidligere er givet. Hvis det ikke sker, vil det naturligvis blive taget op her i folketinget.

Venstre vil under det kommende udvalgsarbejde forsøge at få ændret lovforslaget, således at støtten kan ydes i førstehåndsomsætningen, dvs. direkte støtte til fiskeren, hvis han ikke opnår en pris på ca. 4 kr. 50 øre pr. kg ved salg. Venstre er af den opfattelse, at loven ellers ikke får den tilsigtede virkning.

Vi skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til anden behandling.

Grove (KF):

Fiskeriministeren fremhæver i sin skriftlige fremsættelse, at formålet med dette lovforslag er at fastholde beskæftigelsen inden for konsumfiskeindustrien. Ja, man vil naturligvis endda gerne udvide den. Jeg vil gerne spørge fiskeriministeren: er det ikke nøjagtigt det samme formål som i det næste lovforslag, vi skal beskæftige os med, lovforslag nr. L 15? Kunne dette lovforslag ikke ganske glimrende være indeholdt i lovforslag nr. L 15? Nu ved jeg godt, at man tager en bestemt fiskeart frem her, men er lovforslag nr. L 15 egentlig ikke så vidt, at det godt kunne dække dette område? Hvorfor laver man en speciel lov for dette område?

Hr. Svend Heiselberg var inde på, at der var lidt forskellige ønsker hos fiskerne og hos konsumfiskeindustrien. Jeg har lagt mærke til, at man fremhæver her, at man mener, at en større produktion inden for konsumfiskeindustrien i sig selv vil give en højere pris på hvilling. Betingelsen for, at man får hvilling frem til konsum, er da, at fiskerne tager ud og fanger den. Da vi var på rundtur for et halvt års tid siden, var der jo nogen diskussion med fiskerne om, hvorvidt det kunne betale sig at tage ud og fange hvilling. Betingelsen er da i hvert fald, at man får den fanget, førend man kan bruge den til konsum.

[Grove]

Men det er vel et af de problemer, som vi kan få belyst under udvalgsarbejdet.

Vi er tilhængere af at fremme brugen af hvilling til konsum, og vi vil arbejde meget positivt under udvalgsbehandlingen på, at vi får den bedst mulige løsning, således at vi får mulighed for at bruge hvilling til konsum i langt højere grad, end det gælder i dag.

Halvgaard (FP):

Lovforslaget er fremsat som følge af den uafklarede situation omkring EFs fiskeripolitik.

Forslagets gennemførelse vil betyde, at der vil kunne ydes tilskud til forarbejdning og afsætning af hvilling til konsumformål. Det vil, som det fremgår af lovforslaget, være Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, som repræsenterer den gruppe virksomheder, der vil kunne udnytte ordningen.

Jeg er ny fiskeripolitisk ordfører for fremskridtspartiet, og derfor håber jeg, at der under udvalgsbehandlingen vil blive mulighed for at få hele fiskerierhvervets problemer grundigt belyst og kulegravet. Her tænker jeg først og fremmest på de problemer, som lovgivningen har betydet for den enkelte menige fisker, der efter min mening er blevet uretfærdigt behandlet, en situation, som fiskerne ikke fortsat kan leve med, og som det er folketingets opgave at få klaret.

Bjørn Poulsen (SF):

Så fik vi et nyt forslag om tilskud til fiskeriet, og jeg vil absolut tilslutte mig den konservative ordfører: mon ikke vi efterhånden er nået op på et så stort antal tilskudslove, at vi burde koordinere dem? Jeg tror ærlig talt, at vi bør bruge udvalgsarbejdet om dette forslag og det næste til at hjælpe fiskeriministerne til at få nogle ideer om, hvorledes dette arbejde kan gøres. Jeg synes ærlig talt, det er forkert, at vi har så mange forskellige love, når det trods alt, så vidt jeg kan se, burde kunne lade sig gøre at have et betydelig mindre antal.

Ifølge bemærkningerne har jeg forstået, at det ikke kan lade sig gøre at lave en direkte prisstøtte via dette forslag, og jeg vil gerne høre ministeren, om jeg har forstået det rigtigt, for ellers er jeg ikke så glad for forslaget, som jeg ellers ville være.

Vi vil som altid, når det angår forslag til fiskeriets fremme, være positive under udvalgsarbejdet, men jeg mener nok, som jeg startede med at sige, at vi skal til at kigge lidt på det antal tilskudslove, vi har.

Janne Normann (RV):

Vi er i det radikale venstre meget tilfredse med dette initiativ til at øge fiskernes interesse i at fange hvilling, som der jo ikke er nogen begrænsning for tilladelserne til at fiske.

Men vi vil også gerne kigge lidt nærmere på, om det er rigtigt at yde tilskud til fiskeindustrien, når det er fiskerne, der skal stimuleres til at øge fangsten. Vi går ud fra, at det hænger sammen med, at det administrativt er mere overkommeligt på den måde, som fiskeriministeren har foreslået. Det glæder vi os til at kigge på under udvalgsarbejdet, og vi tilsiger al mulig støtte til lovforslagets gennemførelse.

Mimi Jakobsen (CD):

Centrum-demokraterne har jo i tidligere samlinger støttet, at man skulle give tilskud til oplægningsordninger for fiskeriet. Jeg må sige, at jeg finder dette forslag mere positivt, idet det naturligvis må være betydelig mere positivt at søge at omlægge fiskeriet til andre arter, således at det bliver mere attraktivt at gå over til at fiske andre arter end at lægge bådene op.

Om denne tilskyndelse får maksimal effekt ved dette forslag, tør jeg ikke sige. Jeg vil meget gerne være med til at få det belyst under udvalgsarbejdet, men den sagkundskab, der ligger hos de andre ordførere, skal jeg ikke forsøge at konkurrere med.

Vi vil se positivt på forslaget under udvalgsbehandlingen.

Arne Bjerregaard (KrF):

Så længe fiskeriets problemer ikke er løst med hensyn til samordning inden for EF, vil vi altid være positive over for den slags lovforslag.

Lis Starcke (DR):

Retsforbundet var ikke med i augustforliget i 1977, hvor der blev afsat 52 mill. kr. til konsumfiskeindustrien som et led i beskæftigelsesplanen.

[Lis Starcke]

Jeg er sikker på, at man ved, at retsforbundet ikke er tilhænger af de mange tilskud til forskellige erhverv, og vi mener, at man her egentlig behandler symptomerne i stedet for at prøve at fjerne årsagerne. En af årsagerne er vores medlemskab af EF og den ulykkelige situation, at man ikke dér er blevet færdig med en fast fiskeriplan, som i øvrigt indebærer noget af det samme, som vi kritiserer herhjemme, også med tilskud. Vi mener, at man bør kæmpe for at have en frihandel, man bør kæmpe for at have så få restriktioner som muligt, sådan at erhvervene kan klare tingene selv.

Jeg synes i grunden, at netop her, hvor det er et spørgsmål om en øget fangst af hvilling og at bruge det til konsum, måtte det være muligt at annoncere, at prøve at gøre den danske befolkning forståeligt, at det er en velsmagende fisk, sådan at den naturligt går over til den.

Når man siger, at det vil forøge beskæftigelsen inden for industrien, og når man samtidig siger, at fiskerne vil kunne få højere priser, og når man har et liberalt erhverv, så synes jeg, at det også skulle være muligt, at de kunne klare det selv og ikke igennem tilskud. Det vil jeg vende mig imod. Det gør retsforbundet.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Jeg takker for den generelt venlige modtagelse af dette forslag og vil gerne forsøge at svare på nogle af de spørgsmål, der er rejst af de forskellige ordførere.

Må jeg først sige til hr. Svend Heiselberg, der spørger, om dette lovforslag indebærer, at der også af disse bevillinger kan gives støtte til fiskerne, at det er der ikke tale om. Der er allerede en lov, der fungerer, og hvor midlerne ikke er opbrugt, hvorefter man fra ministeriets side kan bevilge tilskud til fiskerne til omstilling til hvillingfiskeri. Det forslag, som vi her taler om, er, som det er nævnt af nogle af de andre ordførere, en udfyldelse af den ramme på 52 mill. kr., som i sin tid, ved augustforliget i 1977, blev vedtaget til støtte for fiskeindustrien. Der er en række ordninger på andre områder, som mere direkte støtter den enkelte fisker.

Et andet spørgsmål, som hr. Svend Heiselberg rejser, er, om dette forslag giver mulighed for større tilskud til priser til fiskerne.

Det er netop det, der er baggrunden for forslaget, nemlig at man herved sætter industrien i stand til at betale højere priser til fiskerne, samtidig med at industrien kan få den nødvendige forrentning ved forarbejdning og ved eksport af denne specielle fisk, som er et specielt problem i dansk fiskeri. Det er nemlig ikke, som det blev sagt af fru Janne Normann, sådan, at der ikke er begrænsninger for hvillingfiskeriet. Det er der i hvert fald. Der er for hvillingfiskeriet som for de fleste andre fiskearter en kvota, som skal overholdes.

Et af de problemer, vi har med denne kvota, er, at langt størstedelen hidtil er blevet anvendt til fiskemels- og fiskeolieindustrien med langt mindre økonomisk effekt både for fiskerne og for industrien og for nationalproduktet som sådant. Derfor går dette forslag, som mange andre forslag på dette område, ud på i langt højere grad at anvende den hvilling, som hidtil er blevet anvendt til industrifiskeformål, i konsumfiskeindustrien. Vi ved, at der er gode eksportmuligheder, og vi ved, at der er gode muligheder for yderligere afsætning på hjemmemarkedet. Det burde der være, for det er netop, som fru Lis Starcke sagde, en velsmagende fisk, som fuldt ud opfylder de krav, som man kan stille til en velegnet konsumfisk.

Jeg må derfor sige til hr. Svend Heiselberg, at også dette forslag er medvirkende til at stabilisere den fisker, som ude på havet fisker fiskene, fordi det giver industrien mulighed for at betale nogle priser, som han kan fiske til på rentabel vis.

Hr. Svend Heiselberg spørger også, om han kan få at vide, hvilke andre foranstaltninger der er i gang, f. eks. vedrørende sperlingkassen. Det er bl. a. lovet af min forgænger, siger han. Ellers, siger hr. Svend Heiselberg, vil det blive taget op her i folketinget.

Nu er jeg forbavset over, at hr. Svend Heiselberg, som har ganske god kontakt til fiskerierhvervet, ikke ved, at vi allerede er langt inde i forhandlinger om problemerne omkring sperlingkassen og en eventuel erstatning til fiskerne for de tab, som de måtte lide på grund af, at sperlingkassen er lukket. Jeg tror også godt, at hr. Svend Heiselberg ved, at vi er i gang med disse forhandlinger, og resultatet af disse forhandlinger vil selvfølgelig blive forelagt her i det høje ting.

[Fiskeriministeren]

Hr. Grove rejser spørgsmålet, om ikke man kunne slå de to lovforslag sammen, fordi de tjener samme formål. Når der er to forslag, så er det først og fremmest, fordi hvillingproblemet er et ganske specielt problem. Her har vi nogle reserver, som vi ikke har udnyttet i tilstrækkelig grad, eller som vi praktisk talt ikke har udnyttet på optimal vis, altså i videst muligt omfang til konsumformål. Det næste lovforslag, som vi skal behandle, drejer sig derimod om industrivirksomhedernes situation generelt og en omstilling af hele denne sektor til gavn for forarbejdning af en lang række fiskearter, som i højere grad kan forædles her i landet, før de går til eksport, hvilket kan være med til at forbedre indtjeningen ikke alene for industrien, men for landet som helhed.

Hr. Halvgaard rejser spørgsmålet om den generelle fiskelovgivning, som han mener at man ikke kan leve med fra fiskerside. Det er jo et spørgsmål, som mange gange har været debatteret her i folketinget. Jeg kan godt sige, at når det drejer sig om hvilling, så er her i hvert fald et helt specielt spørgsmål, hvor fiskerne kan leve med at fiske hvilling til konsumformål, i det omfang de får dækning for de udgifter, der er forbundet med dette fiskeri. Det forudsætter, at de kan få en bedre pris end den, der bydes på markedet i øjeblikket.

Jeg ville være meget glad, hvis hr. Bjørn Poulsen, som proklamerer, at han vil fostre nye ideer, vil overbringe disse ideer til ministeren. Jeg ville være meget glad for at få alle de ideer til løsning af vore fiskeriproblemer, det overhovedet er muligt at få.

Fru Lis Starcke siger, at dette som sædvanlig er nogle problemer, som er skabt af EF, og at man skal have frihandel. Hvis det bare var så enkelt, som fru Lis Starcke her gør det til på retsforbundets vegne, så ville jeg være meget parat til at acceptere synspunkterne om, at man bare skulle lade det hele flyde.

Jeg vil gerne sige som svar på fru Lis Starckes bemærkninger her, at hvis Danmark ikke havde været medlem af EF, så havde der her ikke været noget aktuelt problem, for så havde vi formentlig stort set været henvist til at fiske i de danske farvande, og det fiskeri efter hvilling i de danske farvande, som der så var mulighed for, ville være yderst begrænset.

Uanset at vi kan beklage, at EF ikke har kunnet løse fiskeriproblemerne og skabe en fiskeriordning for hele EF-området, så vil jeg gerne sige, at i det omfang problemerne overhovedet kan løses, så skyldes det vort medlemskab af EF. Havde vi ikke været medlem af EF, så havde de problemer været helt uoverskuelige, og så havde dansk fiskeri formentlig allerede været reduceret væsentligt mere, end det er i dette øjeblik.

Svend Heiselberg (V):

Nu forholder det sig sådan, at jeg har et ganske godt kendskab til formanden for Hanstholm Fiskeriforening, og jeg ved, at denne formand har henvendt sig flere gange til fiskeriministeriet netop om støtte til hvillingfiskeriet. Men det forholder sig stadig væk sådan, at fiskeriministeren endnu ikke har besluttet sig til at yde den støtte, som fiskeriministeren giver udtryk for at lovforslaget hjemler mulighed for.

Vi er ganske klar over, hvad lovforslaget går ud på, men det, venstre gerne vil præcisere under det kommende udvalgsarbejde, er, at ordningen udformes sådan, at støtten gives til den aktive fisker ved førstehåndssætningen. Vi tror, at det er den eneste måde at få gang i hvillingfiskeriet på. Vi mener, at det er af stor betydning for industrien, beskæftigelsen og valutaindtjeningen, og derfor skulle pengene gerne bruges på en hensigtsmæssig måde.

Vedrørende sperlinkassen gav fiskeriministeren udtryk for, at man arbejder med sagen, og sagde, at jeg burde vide, hvordan man arbejder. Ja, det er jo netop derfor, jeg bringer det op her i folketinget. Jeg ved, i hvilket tempo fiskeriministeren arbejder netop med denne sag.

Halvgaard (FP):

Fiskeriministeren udtalte, at lovforslaget ville bevirke, at fiskerne fik en bedre pris for hvilling. Jeg vil gerne i den forbindelse bede fiskeriministeren redegøre for de problemer, der er opstået i forbindelse med den store og stigende import af fisk fra Østtyskland, om det har indvirkning på de priser, som fiskerne herhjemme opnår i forbindelse med bl. a. industrifiskeri.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

[Fiskeriministeren]

Om det sidste spørgsmål vil jeg gerne sige, at jeg ikke er bekendt med, at man importerer industrifisk fra Østtyskland. Jeg vil på den givne foranledning undersøge, om det skulle være tilfældet.

I øvrigt må jeg sige, at med de begrænsede leverancer, vi har ifølge de fiskeriregler, som vi er underkastet, så har der fra konsumfiskeindustriens side været stor interesse for import af fisk til konsumfiskeindustrien fra bl. a. Østlandene. Det er ikke min opfattelse, at det har været med til at presse priserne på hvilling.

Og så vil jeg gerne sige til hr. Svend Heiselberg, at så vidt mig bekendt er formanden for Hanstholm Fiskeriforening, som jeg forstår hr. Svend Heiselberg har et godt kendskab til, også næstformand i Dansk Havfiskeriforening, og at han som følge deraf må vide, at den henvendelse, som jeg som fiskeriminister har fået fra organisationen, er en uge gammel. At jeg som ny fiskeriminister ikke har reageret efter en uge, behøver jo ikke nødvendigvis at betyde, at jeg arbejder specielt langsomt. Det kunne jo også være, at man har behov for at tænke sig om et par dage eller to, før man lige farer ud med en eller anden ordning.

Lis Starcke (DR):

Fiskeriministeren sagde i anledning af mine bemærkninger om den liberale indstilling, at det var at lade det hele flyde. Det mener jeg ikke det er. Jeg mener netop, at hele konkurrencen vil sætte ind på en ganske anden måde, så jeg mener, det er et forkert udtryk, ministeren brugte.

Hvad det angår, at hvis ikke vi havde været i EF, så ville problemerne være helt uoverskuelige, vil jeg gerne spørge fiskeriministeren: hvor stor chance er der for, at problemerne bliver løst inden for EF? Måske kan man ikke kalde problemerne uoverskuelige, men jeg tror, vi må sige, at de er meget store, og jeg vil gerne høre, hvor stor chance der er for, at man snart får en løsning på de problemer, sådan at vi også kan klare vores ting herhjemme på en bedre måde, end det sker i øjeblikket.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Jeg ville ønske, at jeg kunne give fru Lis Starcke et svar på et spørgsmål, som ikke

kan besvares. Men skal vi være optimister sammen med de andre optimister, som gæfter på det her, så vil løsningen formentlig kunne komme engang i 1980.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til strukturforanstaltninger inden for konsumfiskeindustrien.

(Lovforslag nr. L 15. Fremsat 9/11 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Ervin Jensen (S):**

Det lovforslag, som nu er til behandling, vedrører en ændring af lov om tilskud til strukturforanstaltninger inden for konsumfiskeindustrien. Lovforslagets formål er at videreføre den hidtidige lov med en ny beløbsramme, således at den omstillings- og tilpassningsproces, der er startet inden for konsumfiskeindustrien, kan fortsætte.

De hidtidige erfaringer har vist, at loven har været med til at fastholde og fremme beskæftigelsen i fiskeindustrien, og samtidig vist, at projekterne i afgørende grad forekommer i egnsudviklingsområder, hvor der er større behov for en fastholdelse af de nuværende arbejdspladser til gavn for beskæftigelsen.

De endnu ikke afklarede problemer omkring EFs fiskeripolitik har gjort det hensigtsmæssigt at fortsætte den hidtidige tilskudsordning, og lovforslaget indebærer derfor, at der for hvert af finansårene 1979 og